

POPELKA

vypráví
Lenka
Rožnovská

ilustruje
Markéta
Vydrová

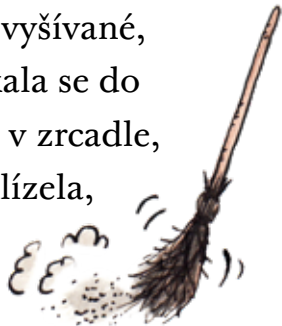

„Kdysi dávno na jednom velkém statku hospodařila vdova, která měla dvě dcery. Vlastní se jmenovala Dora, na tu nevlastní volávali Popelko.

Zatímco Dora byla jako růžička, nosila sukničky vyšíváné, Popelka měla tváře umouněné od popela a oblékala se do prostých šatů. Parádivá Dora se celé dny zhlížela v zrcadle, pracovitá Popelka se pilně otáčela v kuchyni. Uklízela, vařila, pekla.

Přitom celé dny slyšela: „Popelko, ty špindíro, vymeť pec!“ „Popelko, ty loudo, přines vodu ze studně!“ „Popelko, ty nemehlo, umyj podlahu!“

I když jí šla práce hezky od rukou, vděku se nedočkala. Macecha a Dora jí nikdy ani nepoděkovaly.

Král té země byl už v letech, proto se rozhodl, že korunu předá svému synovi. Ale přál si, aby se princ, než se ujme vlády, oženil. Na zámku začali chystat ples. Měly se ho zúčastnit všechny krásné dívky, ze kterých by si princ vybral nevěstu.

Když se o tom macecha dozvěděla, ihned si pomyslela, že by tou nevěstou měla být její Dora. Neváhala, vytáhla z truhlice peníze a rychtáři přikázala, aby zajel do města nakoupit vzácné šperky a honosné šaty. Oblékne Dorku do zlata i brokátu a žádná princezna se jí nevyrovná.

Když se rychtář vrátit zpět na statek a vykládal z vozu všechnu tu nádheru, zahlédl Popelku, jak se na něho smutně dívá. Rychtář si povzdechl, měl ji moc rád. Ale co naplat, macecha mu šaty pro Popelku nedovolila koupit. Sňal klobouk, aby Popelce alespoň mávl na pozdrav. A tu si povšiml, že se mu na něm zachytila lísková větvička. Podal ji Popelce. „Ta je pro tebe. Zasad' ji v sádku, vyroste ti keřík s oříšky.“

Byl to nuzný dárek, ale Popelku potěšil. Ihned běžela do sadu a větvičku zasadila do země. Přitom si vzpomněla na maminku i tatínka a po tvářích jí stekly dvě velké slzy.

 Sotva si usušila slzy, zaslechla macechu, jak ji volá: „Popelko, kde se zase touláš? Pojd' nám pomoct se strojením. Je třeba Dorince mašle uvázat, kanýry vyžehlit, střevíce vyčistit. Alou do práce, ty kůže líná.“

Jak macecha poručila, tak Popelka udělala. Maceše i nevlastní sestře pomohla se strojením. Nakonec se na ně hezky usmála a pochválila je, že jim to sluší. Pak ale nesměle špitla: „Vezměte mě s sebou na ples. Posadím se do kouta, budu se jen dívat.“

Macecha se zamračila, zlostně popadla džber s popelem a vysypala do něj hrách. „Máš málo práce? Tak tady máš další. Sed' doma a přebírej hrách. O plesu si nechej jenom zdát.“

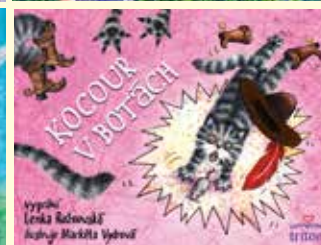
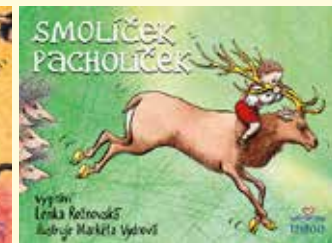
Tato pohádka vyšla také v provedení do dětské promítačky.

V nabídce e-shopu najdete mnoho dalších pohádkových příběhů, retro diaprojektory DIAX3 a novou LED promítačku Diarka.

Nákupem podpoříte projekt pohadkyprodeti.cz

Objednávejte na www.diacek.eu

Text © Lenka Rožnovská, 2022 • Illustrations © Sofie Helfert, 2022 © Stanislav Juhaňák – TRITON, 2022 • Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH • Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, Vykaňská 5, 100 00 Praha 10, jako svou 2785. publikaci. • Vydání 1. • Korektury Ottilie Grezlová. • Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o. ISBN 978-80-7684-067-6

Pohádky si můžete objednat na www.tridistri.cz

nejkrásnější pohádky vypráví Lenka Rožnovská

POPELKA

Pohádky si můžete objednat na
www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7684-067-6

